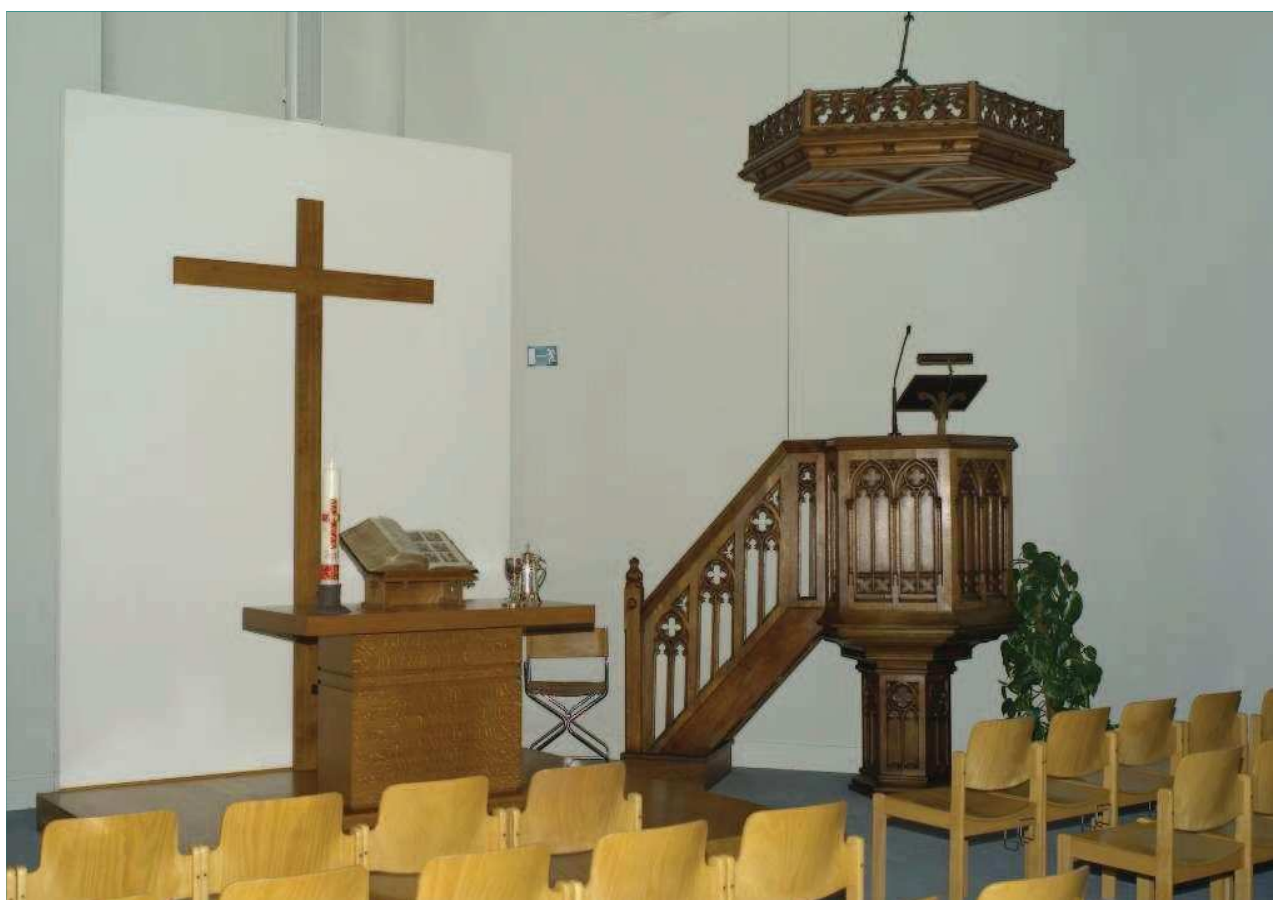

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

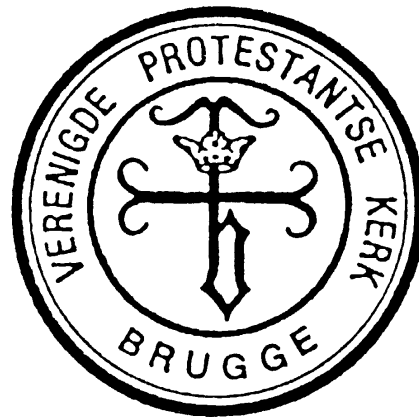

't KEERSKE,
Keersstraat 1, 8000 Brugge

website: www.protestantsekerkbrugge.be

INHOUDSOPGAVE

- 1 Open Kerken & tentoonstelling “*Geschonden beeld*”
- 2 Ver heen: verslag van een depressie
- 10 Psalm 90 (*uit de Naardense vertaling*)
- 12 Een boek over manie en depressie
- 17 Zijn antidepressiva schadelijk voor de gezondheid?
- 21 Activiteiten / gemeentenuws
- 22 De relatie “Schepping en dood” in het boek Prediker
- 26 Vrouwenbijbelkring: bidden volgens de vier stappen
- 33 Erediensten
- 35 Roosters
- 36 Uitsmijter of bladvulling

EREDIENSTEN ZONDAG OM 10.00 UUR

Koffiedrinken na de eredienst

hartelijk welkom!

protestantsekerkbrugge.be

TENTOONSTELLING **GESCHONDEN BEELD**

VAN 3 JUNI – 12 AUGUSTUS

Sedert 2009 doet onze kerk mee aan de activiteiten Open Kerken (openkerken.be).

Dit jaar starten we op zondag 3 juni. Na de eredienst is er een concert van de groep “Te Vieren”¹, gevolgd door een receptie.

Dankzij de inzet van de heer Geert Demol wordt er een tentoonstelling voorzien met kunst! Daarna beginnen de open-deur-dagen. Met de proponent dr. W. Lategan beginnen we er aan en we doen dat samen vier keer.

Hopelijk zijn veel gemeenteleden bereid om ook een middag (of meerdere middagen) mee te werken.

¹ <http://users.telenet.be/tevieren/>

VER HEEN

verslag van een depressie

In verband met de tentoonstelling "Geschonden beeld" over kunst en psychiatrie die vanaf heden tot midden augustus opgesteld staat in de kerk, geef ik hierbij (eerder gepubliceerde) artikelen mee.

Een kleine kwart eeuw geleden (ja, wat "vliegt" de tijd...) hoorde ik in een programma op televisie een psychiater spreken over zijn depressie. Het betrof hier prof. dr. P.C. Kuiper, oud-hoogleraar psychiatrie, een autoriteit in zijn vak en erkend tot over de grenzen van Nederland.

In 1988 verscheen een boek van hem, waarin hij een leesbaar verslag geeft van wat hem overkwam. Het boek met de titel **VER HEEN – Verslag van een depressie** is uitgegeven bij de SDU uitgeverij, 's-Gravenhage. Het kostte destijds zo'n Bf. 600.

Voor Kuiper is het hoofdkenmerk van iedere depressie: een kwellende somberheid in plaats van levensvreugde. Alles wordt als het ware grijs, ja, men vervloekt het bestaan, de eigen geboorte. Daarnaast komen: angst, paniek, gestoorde slaap, geen eetlust, geen tranen, remming (zelfs als je wilt, tot niets kunnen komen), schuldgevoelens. En worden alle angstige voorgevoelens een vaste overtuiging, dan wordt dit 'waan' genoemd. Een depressie met wanen heet melancholie of psychotische depressie. Vanwege de psychotische depressie werd Kuiper twee maal maandenlang opgenomen. Het was nodig!

Wie bent u?

Om meer begrip te wekken voor psychisch zieken, hun gezin, familie en vriendenkring, vertelt Kuiper meer over zichzelf. Een gevierd hoogleraar psychiatrie (vooral in het buitenland), die zijn werk met overtuiging en plezier deed. Benoemd in 1961 te Amsterdam.

Om de volgende redenen is hij een voorstander van de psychoanalytische theorie: a. Er gaat meer om in mensen dan ze zelf weten (onbewust); b. De ontwikkeling gedurende de kindertijd is van beslissende betekenis voor de vorming van het karakter en voor het ontstaan van zwakke plekken in onze persoonlijkheid, die de kans later ziek te worden, verhogen; c. Een mens is een wezen, dat moet leven met veel innerlijke conflicten, omdat zijn verlangens in botsing kunnen komen met de eisen van de maatschappij en de geboden en verboden van zijn eigen geweten.

Onvooringenomen luisteren was voor hem van kapitaal belang. Een (schijnbaar?) streng man, die hoge eisen stelde aan zichzelf en anderen, duidelijk weet hebbend van eigen kunnen. Kenner van klassieke muziek, een liefhebberschilder. En -wat mij meer interesseert- streng calvinistisch opgevoed en een behoorlijke kennis van theologie: hij was aanvankelijk van plan theologie te gaan studeren, worstelde (vooral tijdens zijn depressie) met vragen omtrent een christelijke psychiatrie en is gehuwd met een vrouw, die theologe is (dochter van prof. dr. K.H. Miskotte).

Zijn jeugd

Twee vaste thema's beheersten zijn jeugd: de dood en de angst voor de hel. Hij haalt herinneringen op aan het jong overlijden van een 34 jarige oom, die op zijn ziekbed gekweld werd door angsten voor de hel.

Zijn vader, die na de dood van zijn vrouw hertrouwde, verloor een dochttertje (halfzus van Kuiper). *"Een vrolijk, lief spelend meisje, na enkele weken in een klein doodskistje weggedragen, het levensgeluk van mijn vader met zich meenend....Ik heb hem zelden kunnen opvrolijken en misschien heb ik dat wel beleefd als een fundamenteel tekortschieten. Vaak had ik het gevoel: wat ik ook doe, ik kan eigenlijk nooit iets voor hem betekenen"*.

Zijn moeder was van arme afkomst, van de Veluwe, met strenge godsdienstige opvattingen, vast gelovend in de predestinatie ("*Velen zijn verworpen, weinigen uitverkoren, en hoe weet je zeker dat je tot hen behoort?*"). En toch, zegt de schrijver, had ze een diep, vroom geloof "*in tegenspraak met dit vreselijke godsbeeld*". Op latere leeftijd werd zijn moeder dement. Zijn vader had meer liberale opvattingen. Voorts tekent hij enkele ervaringen in zijn schooltijd, die hem bijbleven.

Tot 1982

Een druk leven. Waardering voor zijn vakgebied. Een gelukkig huwelijk met zijn vrouw Noortje en gezegend met een dochter, Kathleen. Ontspanning door de vakanties te nemen in een kampeerbusje.

Naderend onheil

Begin 1982 geveld door een griep epidemie. Maar Kuiper wilde niet ziek zijn. De hoofdpijnen namen evenwel toe, hij sliep (veel te) veel. Ondanks onderzoek, kwamen naast toenemende hoofdpijn de angsten opzetten. Hij ging meer en meer nadenken over de dood, vroeg zich af dement te worden, de intensiteit van zijn beleven verminderde en ervaringen verloren hun betekenis. "*Mijn afglijden in een psychose, het verlies van de realiteit, is behalve door mijn vrouw en dochter van nabij meegemaakt door enkele vrienden*". En die steun –zo bleek pas achteraf– was héél belangrijk!

In de loop van 1982 werden de sombere overwegingen sterker: "*Misère viel mij op; zag ik mensen lachen, dan dacht ik: hoe is dat mogelijk, in dit vreselijke leven?*" In die tijd kreeg hij een brief van een vroegere 'vriend', die schreef: "*Je hebt succes gehad, maar dat is dan ook al. Om je medemens heb je nooit iets gegeven. Je dacht alleen aan jezelf en je eigen succes, en God heb je zeker niet gediend*".

Een gezond mens zou op dit schrijven op verschillende manieren kunnen antwoorden. Kuiper vond dit evenwel een voltreffer. *"Ik voelde me schuldig, goddeloos, verworpen"*. Ook al wees zijn vrouw hem op de vergeving, hij meende, dat die niet voor hem bestemd was.

Eerste opname

De paniekaanvallen werden heviger, het Godsbeeld wranger, getuige de woorden: *"Het zal je uit handen worden geslagen wanneer je voor Gods aangezicht moet verschijnen. Je bent te laat. Je kansen zijn voorbij.... kwaad bedreven in de ogen des Heren"*. Middelen tegen het wanen hielpen niet, de vaste overtuiging dement te worden nam toe, hij werd een gevaar voor zichzelf en de anderen. Opname was noodzakelijk. *"De weg van hoogleraar in de psychiatrie tot patiënt in de isoleercel was afgelegd"*.

Veel lichamelijk onderzoek (onder meer een computerscan van de hersenen), medicatie, verschillende therapieën (therapeutisch fröbelen c.q. creatieve therapie). In die tijd werd door een verpleegster een briefje naar hem geschreven: *"U bent professor en hoog gestegen. U hebt ook een christelijke opvoeding gehad. Hoogmoed heeft u ten val gebracht. God straft u zoals Hij Nebukadnezar, de machtige heerser van het Babylonische rijk, ten val bracht. Die werd van zijn zinnen beroofd en graasde als de koeien. Zo gaat het met u en het is welverdiend. Alleen God kan u redden. Bekeer u, wordt eindelijk nederig"*. Deze manier van op anonieme wijze aan antipastoraat te doen vanuit een wrang Godsbeeld komt helaas nog wel eens voor. Ze zijn, in andere bewoordingen wel eens gezegd tegen mensen die ik ken en zelfs ook tegen mijn vrouw en mij. Het lachen vergaat je op zulke ogenblikken!

Eerder sta je aan de grond genageld omtrent dit geloofsmisbruik, dat bij fanatici nog wel eens de kop opsteekt.

Hoe het ook zij, Kuiper gaf de briefschrijfster gelijk: *"Ik was egomaan geweest, een narcist, ik had mijn eigen vak gebruikt ter eigen glorie, meende ik"*. In ieder geval, zijn toestand verbeterde niet. Waanbrieven werden geschreven, de somberheid bleef, persoonsverwisselingen werden gemaakt. Daarnaast kwamen er bijwerkingen bij de vele medicijnen die hij moest nemen. De weliswaar zorgvuldig gekozen medicijnen *"konden niet voorkomen dat ik psychotisch werd, gek, in één woord en door de deur ging waarboven staat: Hij die hier binnengaat, laat alle hoop varen"*.

Weer thuis

Kuiper mocht naar huis, al was hij niet genezen. Zijn vrouw bekeek hij als een vreemde. Hij was alle realiteitszin verloren en meende in een schijnwereld te leven; hij dacht dood te zijn en vroeg zijn vrouw wie de begrafenisdienst had geleid, hoe hij gestorven was. Zogenaamde 'bewijzen' voor de schijnwereld stapelde hij op. Wat hij wilde was vluchten, onder meer in de slaap, om uit de hel te zijn, waarin hij meende te 'leven'. En daarin had God hem gebracht. *"Ik was gestorven, maar God onttrok dat gebeuren aan mijn bewustzijn...Een grotere straf kun je je nauwelijks voorstellen....Ik vond aanknopingspunten bij Dante, die ook meerdere afdelingen in de hel onderscheidt."* Wat een 'geluk' te noemen is, is, dat Kuiper nog inzag dat een tweede opname, terwille van zijn vrouw, dochter, vrienden en zichzelf, noodzakelijk was.

De bodem van de put

Dat is de titel van het achtste hoofdstuk. Grotere middelen moeten aangewend worden. Het middel tyliciprine (z.g. MAO-remmer) zou geprobeerd worden. Markant te vermelden is, dat Kuiper zich in zijn praktijk tegen dit middel sterk had afgezet! En als dat niet zou helpen een elektroshock behandeling. *"Beter geshockt worden dan lijden aan een depressie.."*.

De gedachte dat zijn leven zich in de hel afspeelt, blijft. Het vreselijke Godsbeeld ook: *"Zo organiseert God dat....Het is vreselijk te vallen in de handen van de Levende God... De diepste put waar ik in val is de gedachte dat zelfs God me niet helpen kan" "Het lijkt me heel goed dat u eens met de dominee praat. Jij hebt niet alleen een dokter nodig, maar ook zielzorg"*. Het hangt er maar van af welke dominee je aan je ziekbed krijgt. Deze predikant spreekt me aan (en wat later blijkt, Kuiper ook). Kuiper ziet in de predikant ook een duivel. *"Hoe zou God je effectiever kunnen straffen dan wanneer blijkt dat degene van wie je verwacht dat hij een goede boodschap komt brengen ook een duivel is"*.

De predikant spreekt over de God van de Bijbel, Die een God van vergeving is. Kuiper wijst op koning Saul, die zijn hart verhardde en zijn heil zocht bij tovenarij en zegt: *"De psychoanalyse, dat is zo'n tovenarij en daar heb ik het gezocht"*. In het gesprek stelt de dominee: *"We kunnen God niet kennen op een andere manier dan in Christus. Hij laat zien Wie en hoe God is. Was Hij niet zachtmoedig? Genas Hij geen zieken? Hij vertegenwoordigt geen grillige God, die mensen voorbeschikt voor de hel, hen laat zondigen en dan verdoemt tot een eeuwig straflijden, zoals dat heet. Dat klopt toch niet. Dat zijn verzinsels van mensen, U bent in de woestijn en niet in de hel. En voor zover u met God geen rekening hebt gehouden, al bent u wel zo opgevoed, u zult dat nu wél doen en dan bent u als de verloren zoon die terugkeert"*.

Kuiper zegt daarna dat hij hem niet helemaal van zijn angsten kon bevrijden, *"maar toch was het alsof er een straaltje licht viel"*. In de zondagse kerkdienst, waar Kuiper heen gaat, preekt de dominee over Jona, die een lesje krijgt van God. (Jona 4) Kuiper schrijft: *"Dit was waarlijk een andere God dan ik me in mijn ziekte voorstelde"*. Toch blijven de angstgedachten sterk. Eenmaal heeft Kuiper geprobeerd een verpleger om te brengen, omdat hij meende, dat die tot het rijk van de duivelen behoorde.

Beter worden

Bij Kuiper geen plotse bekering, geen wonderbare genezing. Wel een langzaam, heel langzaam proces van beter worden. Beter worden door een goede behandeling, medicatie, aandacht en liefde van mensen rondom hem, maar ook *"dat God zich op een heel bijzondere manier met mij heeft beziggehouden"* (aldus Kuiper in een interview). Mede dankzij het eerder genoemde medicament tylciprine, begint er licht te gloren. Interesse komt terug (ondermeer in de schildertherapie; in het boek staan trouwens een aantal van zijn werken op kleurenfoto's afgebeeld), gepieker vermindert, er komen weer tranen, tijdens de muziektherapie, waar hij al kan zeggen, dat *"het leven niettegenstaande diepe ellende, toch waard is geleefd te worden"*. En ook tranen, als een zwager van een medepatiënt hem onder meer zegt: *"Wat was u er vreselijk aan toe. U liep gillend rond... Weet u wat ik dacht? Die man is van de duivel bezeten en ik mag u wel zeggen, ik heb voor u gebeden, iedere dag....De Heer God valt wel ernstig te nemen, dokter Kuiper, maar u was bang voor Hem, dat hoeft niet. We hebben een Borg en zaligmaker die voor ons instaat, wanneer we Hem willen aanvaarden en dat we Hem aanvaarden, ook daar zorgt Hij zelf voor..... Hij heeft om onze ziel te troosten van ons de schuld en zonden weggedaan"*.

De genezing zet goed door. Kuiper laat zich weer door argumenten overtuigen en gaat weer naar muziek luisteren, schilderen en wandelen. Thuis zijn wordt weer echt thuis zijn, vrienden worden weer herkend en erkend. Lezen en schrijven worden weer van belang. Zo schreef hij dus dit boek. Waar nog veel meer lezenswaardige zaken in voorkomen, onder andere de hoofdstukken over medemensen, patiënt en psychiater tegelijk en over het schilderen.

Tenslotte:

In Hervormd Nederland van 25 februari 1989 las ik een artikel van de vrouw van Prof. Dr. P.C. Kuiper. Het artikel is getiteld: "*Na drie jaar was er weer en glimlachje*".

Heel wat mensen worstelen met de vraag naar God en het lijden. Het hangt veel van het Godsbeeld af (of: de manier van Bijbellezen), hoe God 'gezien' wordt. Als een strenge God, een soort Boekhouder, die al je fouten secuur bijhoudt. Of een God, die we door Jezus Christus hebben mogen leren kennen. Een Vader (*Onze Vader!*), die weet heeft van het lijden, Zelf een Lijdende. Een God van het Verbond, die mensen niet loslaat, noch laat spartelen, maar wil oprichten. Een God die je draagt, ook op momenten, dat je denkt alleen te lopen.

We belijden de liefdevolle Vader van onze Heer Jezus Christus, gekomen om te redden, te bevrijden, te helen. Een almachtig God, niet in die zin dat Hij alles kan (de zonde toch niet?), maar een God die machtiger is dan alle machten en krachten waar de mens mee te maken heeft.

We belijden, dat Gods Liefde zo absoluut is, dat die Liefde eens alle lijden zal overwinnen. In Christus Jezus heeft God getoond, dat de machten, zelfs de dood niet, het laatste woord hebben, maar Hij.

Gods naam is **IK ZAL ER ZIJN, WANT IK ZAL ER ZIJN**. (vgl. *Statenvertaling* Exodus 3:14). Zijn naam is een werkwoord. De God en Vader van onze Heer Jezus Christus is geen passieve God, geen abstract wezen, ver van onze wereld, maar een God die dichtbij is.

Gelukkig de mens, die dat in vertrouwen kan en wil aan nemen!

Psalm 90 (vertaling Naardense Bijbel)

(Een gebed, v. Mozes, de man Gods).

Heer, schuilplaats zijt gij ons gewéest —
geslácht ná geslácht.

2 Van eer de bergen werden geboren
en gij aarde en wéreld vóortbracht, —
van eeuwig tot éeuwig zijt gij Gód.

3 Gij doet een mens wéerkeren tot mólm, —
gij zegt: zónen van Ádam, keert wéer!

4 Want duizend jaren zijn in uw ogen
als de dag van gister zo díe voorbijaat, —
als een wáke ín de nácht.

5 Gij spoelt ze wég, zij zijn een sláap, —
in de óchtend als grás dat opschiet:

6 in de ochtend in blóei en het schiet op, —
al voor de avond áfgesneden én verdórd.

7 Ja, wij vergáan door uw wóede, —
worden verbijsterd dóor uw grámschap,-

8 als gij onze ongerechtigheden stelt ú tegenóver, —
onze gehéimen in het licht van uw áanschijn.

9 Ja, in uw verbolgenheid wenden zich ál onze dágen, —
ons vergaan onze járen áls een zúcht.

10 De dagen onzer jaren, daarin gaan zeventig jaar,
tachtig jaar als we sterk zijn

en het meeste daarvan is móeite en verdriet, —
snel wordt het áfgesneden, wij vlíegen héen.

11 Wie beseft de krácht van uw wóede, —
uw verbolgenheid,-

hoe zéer zijt gij te vrézen!

12 Om onze dagen te tellen,- schenk zó beséf, —
dat wij kómen tot een hárt vol wíjsheid!

13 Keer wéer, ENE,- tot wannéer?- —
heb déernis over wíe u díenen!

14 Verzadig ons in de óchtend met uw vriendschap, —
dat wij jubelen en verhéugd zijn,
ál onze dágen.

15 Verheug ons naar de dagen dat ge ons hébt doen
búkken, —

járen dát we kwáad moesten zien!

16 Laat aan uw díenaars zien uw wérk, —
uw lúister óver hun zónen.

17 Kome de mildheid van de Heer onze God
over ons, bevestig over ons het dóen van onze hánden, —
het doen van onze hándén,
bevéstig dat!

<p style="text-align: center;">ER IS IETS DAT GEBEURT EEN ... BOEK OVER DEPRESSIE EN MANIE</p>
--

Veel leed, geestelijk en lichamelijk, wordt veroorzaakt door een verziekte stemming. Een stemmingsziekte kan iedereen overkomen. Ze wordt vaak miskend. Ze geneest wel eens vanzelf, maar ze kan in vele gevallen een bedreiging voor het leven zijn. Vaak betekent de ziekte niet alleen voor de patiënt, maar ook voor de omgeving, een moeilijk te dragen leed. De laatste schattingen zijn verontrustend hoog. Ernstige stemmingsziekten die de levenskwaliteit en de werkbekwaamheid langdurig bedreigen, zouden in deze tijd voorkomen bij ongeveer 4% van de bevolking of meer dan 0,5 miljoen Nederlanders en 300.000 Belgen. Dan toch een echte volksziekte? En daarbij is de stemmingsziekte nog slecht gekend, moeilijk onderkend en dikwijls onjuist behandeld!

De stemmingsziekte dreigt zich te profileren tot één van de grootste 'killers' in onze maatschappij. Door onwetendheid? Door eenzijdige denkkaders? Door eenzijdige behandeling? Door taboesfeer? Dat veelal een lichamelijk defect in de hersenen de oorzaak van de ziekte is, wordt zelfs door artsen nog nauwelijks onderkend of aanvaard".

Aldus begint de inleiding van het bovengenoemde boek van de ons bekende neuropsychiater **dr. Arnoud TANGHE** en klinisch psycholoog **lic. Paul VANHAEREN** (Garant, Leuven/Apeldoorn, 1992, 224 blz.). De inhoud van dit boek doet mij denken aan een aansprekend en uitgebreider werk van dezelfde auteurs **Tussen wanhoop en euforie – verdriet, depressie, ontremming** (Garant, Leuven/Apeldoorn, 1990, 542 blz.).

“Er is iets dat gebeurt” is een tamelijk eenvoudig te lezen boek, met wetenschappelijk verantwoorde informatie, die overigens in de praktijk is beoefend.

Dat blijkt ook uit de beschreven getuigenissen van ex-zieken. We kunnen dit werk dan ook aanbevelen aan alle geïnteresseerden, die wat meer op de hoogte willen komen van stemmingsziekten. En dat is wel nodig, want er zijn helaas nogal wat vooroordelen hieromtrent.

Lezing van dit boek kan ons wat milder en begripvoller doen denken over het 'beladen' medische gebied van de psychiatrie. Want er is nogal wat spraakverwarring bij de verstoorde stemming. Begrippen als 'depressie' en 'manie' worden als modewoorden al te vaak verkeerd gebezigd, zelfs in de alternatieve- en reguliere geneeskunde, de psychologie, sociologie en biologische psychiatrie. Neem nu de personale en vitale depressie. Het is belangrijk deze vormen van depressie te (onder)scheiden, want ze hebben een andere behandeling! In het personaal depressief beeld worden alle stemmingsstoornissen bedoeld, die veroorzaakt worden door existentiële en psychosociale problemen zoals: verdriet (b.v. het verlies van een geliefde), tekort aan zingeving (verlies aan levensdoel) en/of sociaal-economische problemen (b.v. verlies van werk).

De personale depressie speelt zich dus af in de sfeer van psychische gevoelens en voor de behandeling is vooral gesprekstherapie gebruikt.

De vitale depressie echter speelt zich af in de lichamelijk en geestelijke sfeer tegelijk, waarbij de oorzaak een biologische is. Elk gevoel van zin en begrijpelijk ontbreekt en de behandeling bestaat hier vooral uit medicijnen. Er bestaat (helaas!) ook een mengvorm, waarbij personaal en vitaal samengaan.

Daarnaast zijn er allerlei vormen, van lichte depressie tot een extreme psychotische depressie (met o.m. schuldwaan, doodsgedachten en waanbelevissen).

Vermeldenswaardig is, dat deze vormen momentopnames zijn, die in elkaar kunnen overgaan.

Het is dus van kapitaal belang, dat de zieke bij een specialist terecht komt! Indien dat niet gebeurt, indien de omgeving de depressie onderkent ("*Je moet je niet aanstellen*" of "*dat gaat wel over als je een beetje je best doet*"), kunnen de gevolgen voor zowel de zieke als de omgeving rampzalig zijn.

Zonder nu het hele boek te bespreken wil ik wat nader stilstaan bij de vitale of biochemisch veroorzaakte depressie. Deze ziekte kan mensen als een 'donderslag bij heldere hemel' treffen. Enkele verhalen uit de praktijk worden beschreven. De oorzaak van een vitale depressie is een bepaalde storing in de hersenen met nare gevolgen voor de mens, zoals: ongemotiveerde neerslachtigheid, remming in denken, bewegen en handelen, fobieën en dwangverschijnselen, piekeren, pijnen, neiging tot verslaving, afkeer van het leven en schuldwaan. De ergste vorm is de zogenoemde psychotische depressie of melancholie.

Hier denk ik terug aan de bespreking van het boek ***Verheer; verslag van een depressie***. Psychiater prof. dr. P.C. Kuiper beschrijft hoe hij ten prooi viel aan een psychotische depressie, hoe hij twee keer dringend opgenomen moest worden, "de bodem van de put" bereikte en langzaam dankzij goede behandeling, medicatie (o.m. een middel waarvan hij in zijn praktijk een tegenstander was, de MAO-remmer tylciprine) en liefde van zijn naaste omgeving zich nu genezen mag noemen. U kon op de blz. 1 tot en met 7 een bespreking lezen.

Is er iets tegen deze akelige ziekte te doen? Gelukkig wel! Allereerst moet de patiënt of de omgeving geholpen willen worden. Daarnaast is het stellen van een goede diagnose van kapitaal belang. Op een verkeerde diagnose volgt een verkeerde behandeling met alle gevaarlijke gevolgen van dien.

Door gerichte ondervraging (anamnese) door een specialist (!), een biologische test (z.g. dexamethason-suppressietest) en een (proef)behandeling met bepaalde antidepressiva en informatie naar de patiënt kan men komen tot een adequate behandeling met psychofarmaca en psychotherapie.

Uiteraard speelt de empathie van de naaste omgeving ook een belangrijke rol. Dankzij de vorderingen in de wetenschap is de behandelbaarheid van vitaal-depressief gedrag in toenemende mate bemoedigend te noemen.

Verder komen aan bod in dit boek:

- De personale depressie, de overspanning en dubbelbeelden van depressief lijden (personaal en vitaal samen).
- De manische stemming ofwel de tegenpool van de depressie ("Jubelend en juichend"...).
- De cyclothymie of manisch-depressieve ziekte "is in wezen een biologisch veroorzaakte ziekte, waarbij neurotransmitters en andere, nog grotendeels onbekende, enzymen van de mens een wispelturig en kwetsbaar wezen maken. De ziekte kan zich uiteten tussen de polen van een ziekelijke juichende stemming tot het diepste verdriet, van de meest doorleefde onmacht tot een almachtige dadendrang".
- Somatogene stemmingsstoornissen (stemmingsziekten wegens lichamelijke ziekten).
- Verstoorde 'stemmingen in de levensloop van onder meer de eerste kinderjaren, de puberteit en adolescentie, de zwangerschapstijd, de menopauze en de ouderdom (seniele depressie).
- Verborgene depressie, die verborgen is "achter een reeks klachten, zowel op lichamelijk als geestelijk gebied".

- De schizo-affectieve stemmingsziekte ofwel het overgangsg gebied tussen schizofrenie en stemmingsstoornissen.
- Het laatste hoofdstuk gaat over de behandeling thuis of in het ziekenhuis.
- Aan het eind van het boek vindt u (toelichtende) woordenlijst en enige literatuur.

De schrijvers waarschuwen voor eenzijdige denkkaders, waarin een aantal hulpverleners zich vastbijten en daarom pleiten zij *"zonder ophouden voor een verzoening tussen natuurwetenschappen en psychosociale wetenschappen, voor een samenwerking tussen medicus en psycholoog, voor een zorgvuldige toetsing van het wetenschappelijk onderzoek van de universiteit aan de klinische ervaring van de hulpverleners in de frontlijn. We moeten het brein van de mens leren zien als een soort broeikas, waarin fysiologische en biologische realiteit en het psychosociaal gebeuren elkaar voortdurend beïnvloeden. Het medisch-biologische model en het psychosociaal model moeten we samen leren gebruiken; gesprek én medicijnen moeten niet per definitie elkaars vijanden zijn, integendeel. Een verziekte stemming zetelt in het brein en in de geest. En de psychosociale beïnvloeding én de fysiologie én de biochemie van de hersenen spelen hier een grote rol. Eén van die hoofdspelers uitschakelen betekent meteen een verarming in de beeldvorming en de behandeling."*

N.B. Ik heb deze boeken jaren geleden besproken in de Brugse Kerkbode. Nog altijd de moeite waard, lijkt me! In een tijd dat mensen doorbranden (*burn-out een modewoord?*), aanemoedsstemmingen lijden, in een "dip" zitten of een depressie hebben, met alle nare tot vreselijke gevolgen van dien. Zie het als een pleidooi om ernst te maken met het zoeken naar goede specialisten, die kunnen begeleiden, helpen. En dat neemt niets af van het gebed om sterkte, kracht en doorzettingsvermogen!

ZIJN ANTIDEPRESSIVA SCHADELIJK VOOR DE VOLKSGEZONDHEID?

Uit de Gazet van Antwerpen, 19 april 2005

Steeds meer komen sterke uitspraken in het nieuws over de schadelijke effecten van antidepressiva, één van de meest populaire medicamenten. Zowat 15% tot 20% van de bevolking zou ooit een depressie doormaken. Maar volgens psychiater en depressie specialist Arnoud Tanghe wordt er rond deze volksziekte nummer één vooral veel onzin verkocht, met dramatische gevolgen.

Vlaams minister van Welzijn Inge Vervotte (CD&V) was onlangs erg onder de indruk van een onderzoek van de KU Leuven en de Yale Universiteit, met als conclusie dat het compleet fout loopt met de huidige aanpak van depressie. Want zowat 87% van de patiënten hervalt, en niet zomaar in een voorbijgaand dipje. Het gaat om een aandoening die levenslang blijft doorwerken, aldus de onderzoekers.

Per jaar wordt 5,34% van de bevolking getroffen. Zowat 18% van de patiënten onderneemt een zelfmoordpoging. Slechts 47% van de mensen met een ernstige depressie zoekt professionele hulp; in 39% van de gevallen blijft de aandoening onderbehandeld.

Volgens de Leuvense onderzoekers kan er geen verbetering komen zolang men de behandeling blijft toespitsen op symptomen, in plaats van op het individu zelf. Want depressie is het gevolg van een combinatie van erfelijke, neurobiologische, psychologische factoren en stress. Behandeling moet dus 'ge-ontmedicaliseerd' worden.

Dokter Arnoud Tanghe is co-auteur van een hele reeks boeken over psychiatrie en heeft 35 jaar ervaring in de behandeling van depressies.

Klopt het dat 25% van de bevolking ooit een depressie krijgt?

Dat is onzin. Men maakt geen onderscheid tussen levensproblemen en echte zware depressies. Minstens één op de vijf mensen heeft ergens problemen in het leven, maar bij slechts 3% tot 4% - 200.000 volwassen Vlamingen - is sprake van een biologische depressie die aangepakt moet worden met hoge dosis antidepressiva. Het op de markt gooien van dergelijke ongenueanceerde studies is totaal contraproductief.

U stelt dat men een hutsepot maakt van depressie, volksziekte nummer één. Straffe uitspraak!

Ja, omdat men nauwelijks nog een onderscheid maakt. Mensen die zich depressief voelen vanwege levensproblemen of karakter, worden best geholpen met bemoediging, psychotherapie en sociale ondersteuning, niet met pillen. Maar die aanpak werkt niet bij echte depressieven. Integendeel, dan wordt het nog erger.

Hoe maak je het onderscheid?

Mensen met een vitale of biologische depressie lijden in stilte, zonder huilen, met een ongrijpbaar verdriet en met angsten waarop troost of bemoediging geen vat hebben. Ze hebben een ontregeld bioritme en ernstige doorslaapstoornissen. Deze mensen moet je helpen met antidepressiva, en wel in aangepaste hoge dosering.

Maar in de Leuvense studie komen antidepressiva er slecht uit; ze zijn schadelijk en lossen niets op.

Dat klopt, als ze klakkeloos worden toegediend bij verdriet, levensproblemen, zwaarmoedigheid, of wanneer mensen overspannen zijn, zich ontredderd voelen, niet goed in hun vel zitten...

Omdat het in die gevallen niet om een depressie gaat, krijg je een omgekeerd effect: mensen krijgen slaapstoornissen, reageren opgewonden en agressief, of zoeken een oplossing voor de ondraaglijke spanning in een zelfmoordpoging. De helft van de zelfmoorden en zelfmoordpogingen wordt uitgelokt door het oneigenlijk voorschrijven van antidepressiva bij levensproblemen, of aan mensen die symptomen vertonen die op depressie lijken. "De helft van de zelfmoorden en zelfmoordpogingen wordt uitgelokt door het oneigenlijk voorschrijven van antidepressiva."

Er is dus een enorme overconsumptie van antidepressiva, maar de echte zieken worden onderbehandeld?

Mensen met een biologische depressie krijgen bijna nooit een voldoende dosering antidepressiva. Of men geeft ze elektroshocks, die nu veel te veel gebruikt worden. Gevolg is dat hier opnieuw zelfmoordgevaar om de hoek loert.

Het loopt mis met de behandeling van depressie, stelt u, maar de richtlijnen voor de artsen zijn toch gebaseerd op grote klinische studies?

Ja, maar die studies onderzoeken totaal andere patiënten dan zij die ernstig depressief zijn. Een recent Amerikaans onderzoek toonde aan dat slechts 14% van de 'echt' depressieve patiënten in aanmerking komt voor deelname aan zo'n studie. Zelfs 86% van onze depressieve patiënten beantwoorden niet aan het beeld van de patiënten uit de studies. Gevolg is dat de richtlijnen niet overeenstemmen met de praktijk.

Hoe kan u zeker weten dat antidepressiva een patiënt wél kunnen helpen?

Alarmsignaal zijn nevenwerkingen: onrust, slaapstoornissen, verlies van zelfcontrole... Die wijzen erop dat je niet goed bezig bent. Ofwel is de diagnose verkeerd, ofwel is de patiënt op weg naar herstel en moet de dosering omlaag.

Als je de juiste dosis antidepressiva geeft bij een echte depressie krijg je geen hinderlijke nevenwerkingen! Op die manier kan je het onderscheid maken tussen echte of vermeende vormen van depressie.

Antidepressiva zijn niet alleen een goudmijn voor de farma-industrie, er komen er voortdurend nieuwe op de markt. Is dat een vooruitgang?

Nauwelijks. De voordelen van de nieuwe pillen worden buitensporig opgeschroefd. Vooral die van de zogenaamde SSRI's (serotine heropnameremmers) à la Prozac. De bestaande, 'oude' middelen zijn spotgoedkoop, die kosten 3 tot 10 euro per maand. Omdat daar dus niets meer aan verdiend kan worden, haalt men ze geleidelijk van de markt. Hun zogezegde nevenwerkingen worden overdreven en hun voordelen onder de mat geveegd. Een maanddosis van de nieuwe antidepressiva kost officieel tussen de 30 en 50 euro per maand. Bij een echte depressie heb je minstens drie keer zo'n dosis nodig, dus 90 en 150 euro per maand, méér dan tien keer zo duur als de oude antidepressiva!

Klopt het dan niet dat de nieuwe minder nevenwerkingen hebben?

Omdat de aanbevolen dosering te laag is, geven ze inderdaad minder nevenwerkingen dan de krachtige oude middelen. Maar ze zijn ook minder werkzaam. Ik vrees dat er straks onvoldoende sterke middelen voor de behandeling van echte depressies beschikbaar zijn. Het gevaar voor zelfmoord zal blijven stijgen door de verkeerde diagnose en het misbruik van antidepressiva. Ik vrees ook dat de overheid om die reden geneigd zal zijn de kraan dicht te draaien. Er is absoluut nood aan herwaardering van de oude antidepressiva, die dan ook meer mogen kosten om ze voor de producenten concurrentieel te houden.

ACTIVITEITEN / GEMEENTENIEUWS

KERKENRAADSVERGADERING

Wordt afgesproken.

VROUWENBIJBELKRING

Op maandagmiddag 11 juni van 13.45-15.45 uur is er vrouwenkring o.l.v. mevrouw P. Verstraete-Desmet.

VZW

Over de uitstap naar Groede hoort u binnenkort meer!

KOORZANG

Waarschijnlijk repeteert het koor nog één of meerdere keren voor de dankdienst op 2 september.

HUWELIJKSVIERING

Op vrijdag 1 juni trouwen **Patrick Rietsema** en **Sarah van den Brempt** in onze kerk. De eredienst begint om 16.30 uur, gevolgd door een receptie.

Als gemeenteleden bent u daarbij van harte welkom!

Het jonge koppel komt al geruime tijd naar onze kerk. Zij zijn wettelijk getrouwd op 21 juni 2011 te Brugge en wonen in Eede (Nederland) en voelen zich thuis in onze kerk.

Patrick (°05/09/1984) werd geboren in Middelstum (NL) en legde in de Gereformeerde Vrijgemaakte Kerk in 2003 zijn geloofsbelijdenis af. Sarah (°03-10-1987) werd geboren

in Hofstade en deed haar plechtige communie in mei 1999.

DE RELATIE “SCHEPPING EN DOOD” IN HET BOEK PREDIKER

Het boek Prediker, als deel van de wijsheidsliteratuur van het Oude Testament, heeft een heel eigen karakter en stijl. Dat het boek Prediker opgenomen is binnen de canon van het Hebreeuwse Bijbel is eigenlijk bijzonder, gezien de soms wat radicale theologie ervan. We mogen echter dankbaar zijn dat het wel gebeurd is, want het boek Prediker is een verrijking van traditionele theologische denken. Het is soms nuttig en nodig, theologisch gesproken, “out of the box” te denken. Om de grenzen van een redelijke geloof te doorgronden.

Het boek Prediker neemt kennis van verschillende hoofdlijnen van het religieuze gedachtengoed van antieke Israel en gaat die vervolgens kritisch analyseren. Een interessant geval is Prediker 11:7-12:8. Deze passage kunnen we lezen als een hymne voor het leven (het *carpe diem* motief), of een fuga voor de dood (het *memento mori* motief). De aangesprokene van deze tekst wordt opgeroepen zijn Schepper te gedenken zolang dat nog kan. Volgens Prediker moeten de positieve momenten van het leven worden genoten (zie ook Prediker 2:24; 3:1, 4, 11a, 12-13, 22a; 5:18; 8:15; 9:7). Niettemin wordt dit genieten altijd weer overschaduwd door kennis van de zekerheid van de dood en de onzekere aard van de relatie tussen de Schepper en Zijn schepping (zie Prediker 3:18-21; 11:5).

Voor Prediker is de wijsheid hier van weinig nut. God, die in het boek Prediker doorgaans wordt aangesproken als “de God”, is inderdaad een groot raadsel voor Prediker en zijn retoriek over de dood dient als achtergrond waartegen zijn positieve uitspraken over het leven geïnterpreteerd moeten worden.

Schepping en dood zijn centrale en theologisch geïntegreerde thema's in het boek Prediker. De retoriek van Prediker is soms dubbelzinnig, maar bevestigt dat de zekerheid van de dood een impact heeft op en een uitdaging biedt voor het leven. Prediker 11:7-12:8 bevestigt de dood als het natuurlijke en onvermijdelijke einde van een ieder sterveling. Toch benadrukt deze tekst ook de absoluutheid en de zekerheid van de dood. In Prediker wordt het leven gedefinieerd in het licht van de zekerheid van de dood. Dit treedt ook naar voren in het terugkerende thema van het raamwerk van het boek, namelijk dat alles "ijdelheid" is (Prediker 1:2; 12:8).

De katalysator voor dit thema is het schijnbare onvermogen van de wijsheid om zekerheid in het leven te bieden, of om te kunnen onderscheiden tussen de wijzen en de dwazen, de rechtvaardigen en de bozen (gelijk het boek Job). Het onvermogen van de wijsheid inzicht te bieden in de doel en de aard van de goddelijke werken gaat hiermee gepaard. Het is echter de perceptie van de impact van de dood in het leven dat leidt tot de dood als aanleiding voor het leven. Leef omdat je weet dat je zult sterven.

Het leven moet geleefd worden "onder de zon", want dat is het aandeel van de mensheid. Als het licht van het leven is uitgedoofd en het stof tot de aarde is teruggekeerd, is het leven tot een absoluut einde gekomen. Met de dood keert de adem terug naar God (Prediker 12:7). Dit houdt misschien de suggestie in (Prediker 3:21 spreekt er twijfel over uit) dat de Schepper niet Zijn schepping laten ophouden bij het moment van de dood. Toch blijft de onzekerheid die Prediker binnen de sfeer van de goddelijke schepping kan ervaren. Binnen deze sfeer blijft de dood de enige zekerheid. Daarom is het binnen de context van deze schepping dat elke moment van het leven optimaal moet worden benut.

Het realistische bewustzijn van de finaliteit van de dood geeft vorm aan de inhoud van en richting aan Predikers retoriek. Het is niet zozeer de dood dat een theologisch probleem voor Prediker is, maar de relatie van de dood tot het leven en de plaats van de dood binnen de schepping. Prediker argumenteert tegen een leven dat niet de dood serieus neemt, m.a.w. dat probeert het bestaan te verlenen *ins Jenseits* (het leven na de dood) en daardoor het aardse bestaan (het leven nu) in waarde vermindert. Het leven nu is belangrijk en men moeten profiteren van zijn aandeel in het leven, want er is niets meer te verwachten na de dood.

Op deze wijze laat Prediker niet toe dat men weglucht van de werkelijkheid van dit leven naar een volgend leven. Uitsstel gekoppeld aan een hoop op een beter nog te komen leven wordt van de hand gewezen. Een dergelijke waarneming van het leven en de dood is kenmerkend voor Prediker, maar vertegenwoordigt tegelijkertijd ook een legitieme theologische stem binnen het Oude Testament. De nadruk die Prediker legt op het leven in het ondermaanse staat tegenover andere Bijbelse teksten die uitdrukking geven aan een theologie gebaseerd op eschatologische verwachtingen. Het boek Prediker heeft geen visie van een “nieuwe hemel en aarde”. Het is het leven nu dat belangrijk is.

Predikers nadruk op de zekerheid en finaliteit van de dood komt misschien wat zwaar over, maar we moeten het zien als grond voor zijn pleidooi om op verantwoordelijke wijze ten volle van het leven in de tegenwoordige te genieten. Het is in het leven nu dat we een gelegenheid hebben om een zinvolle bijdrage te kunnen leveren. Het is in deze leven dat we iets van Gods goedheid en grootheid kunnen ervaren. Laten we daarom ieder dag opnieuw aangrijpen als een gave uit Gods hand. Dat kunnen we met het oog op de opgestane Jezus. Door de dood en opstanding van Jezus worden wij een perspectief “voorbij de dood” geboden. Het perspectief van het lege graf.

Op weg naar Pinksteren mogen we opnieuw ervan bewust worden dat we niet alleen in dit leven staan.

God schonk ons Zijn Geest ter vertroosting en versterking. Als een verzekering van Zijn relatie, Zijn engagement met ons. Met een geest van hoop en verwachting mogen wij het leven nu aangrijpen. Kunnen we voluit leven tot eer van onze Schepper, want dat is onze aandeel in het door God gegeven leven.

Dichtbij en verborgen (Efraïm de Syriër)

Op wonderlijke wijze bent U overal dicht bij ons;

U werkt in ons, Heer, en U blijft verborgen.

U bent daar in de hoogte en de hoogte voelt U niet;

U bent daar in de diepte

en de diepte kan U niet omvatten.

U bent ongrijpbaar als wij U zoeken.

U bent dichtbij én veraf.

Wie kan U bereiken?

Ons denken en onze zintuigen raken U niet:

alleen in geloof, liefde en gebed

Komen wij U nader.

Dr. W. Lategan.

Vrouwen(bijbel)kring februari/maart 2012

BIDDEN volgens de vier stappen (deel 2)

“En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.”
(Romeinen 8:26)

1.Lofprijs : bidden in overeenstemming met Gods karaktereigenschappen

Vandaag bespreken we de eerste stap van het bidden, namelijk lofprijs. De volgende keren bespreken we de 3 andere stappen nl. schuldbelijdenis, dankzegging en voorbede.

Een kleuterjuf hield haar klas in de gaten terwijl de kinderen tekenden. Af en toe liep ze een rondje om het kunstwerk van elk kind te bekijken. Terwijl ze naar een klein meisje keek dat ijverig aan het werk was, vroeg de juf haar wat het kunstwerk voorstelde. Het kleine meisje antwoordde : ‘Ik teken God.’ De juf was even stil en zei toen : ‘Maar niemand weet hoe God eruit ziet.’ Zonder te aarzelen of ook maar even van haar tekening op te kijken antwoordde het meisje : ‘Maar zo meteen wel.’

Had je haar tekening niet dolgraag willen zien ? Gelukkig voor ons heeft God in de Bijbel een portret van Zichzelf geschetst door zijn karakter te onthullen. We kunnen weten hoe Hij ‘eruit ziet’ door zijn karaktereigenschappen te leren kennen en te bestuderen (karaktereigenschappen zijn kenmerken van God die Hij aan ons geopenbaard heeft). Zijn portret is nooit met zichzelf in tegenspraak; Hij is wie Hij zegt dat Hij is. Wanneer we Hem leren kennen, zullen we er steeds meer naar verlangen Hem te verhogen, te aanbidden en te prijzen – en zijn portret bekend te maken.

De schrijver Jack R. Taylor vat het als volgt samen: ‘Gebed is niets meer of minder dan een verbintenis met, en een belijdenis van de soevereine macht en voorzienigheid van God (...). Hem kennen is Hem prijzen ! Wanneer we Hem prijzen, voegen we ons bij een koor van miljoenen, want Psalm 145 leert ons : **(Psalm 145:10) “Uw gunstgenoten zullen U prijzen.”**

Lofprijs is een levenslange reis. We zullen steeds opnieuw schatten vinden doordat we onze God beter leren kennen. Het grote verschil met dankzegging is dat lofprijs gericht is op het danken van God om wie Hij is, terwijl het bij dankzegging meer gaat om wat Hij gedaan heeft.

Tijdens dit eerste deel van ons gebed houden we ons nog niet bezig met verzoeken. De schrijver Dick Eastman zegt het zo : ‘In gebed moeten we onze aandacht allereerst op God richten voordat we de aandacht op onszelf vestigen. Lofprijs is in wezen onbaatzuchtig.’

God prijzen aan het begin van onze gebedstijd betekent dat we God zijn rechtmatige positie geven, op de troon, en erkennen dat de touwtjes in handen zijn van een liefdevolle, almachtige God. De waarheid van zijn karaktereigenschappen schept een stevig fundament voor onze voorbede, die later volgt. Dit is een heilig moment dat ons aanmoedigt ons te richten op de waarheden die op onze onveranderlijke God van toepassing zijn in plaats van op veranderende omstandigheden.

Dichter bij God

Voor ik deze vier stappen in mijn eigen stille tijd toepaste, bestonden mijn gebeden grotendeels uit schuldbelijdenis en verzoeken. Maar nu begin ik met lofprijs. Als gevolg daarvan leer ik steeds meer over God en ervaar ik vol verwondering zijn liefdevolle aanwezigheid. Van moeders over de hele wereld hoor ik hoe het prijzen van God hun relatie met Hem verdiept heeft en inniger heeft gemaakt.

Welk deel van ons gebedsleven bestaat uit het prijzen van de Heer om wie Hij is? Misschien helpt het je om lofprijs tot een vast onderdeel van je gebed te maken wanneer je bedenkt dat iedereen het fijn vindt om geprezen te worden. Ieder van ons verlangt ernaar waardering, bewondering en eer te ontvangen voor de dingen die we goed kunnen of die we bereikt hebben. Maar hoeveel meer verdient onze hemelse Vader het geëerd en erkend te worden. Hij is rechtvaardig in al zijn wegen (Psalm 145:17), geheel zonder zonde, absoluut volmaakt. De psalmist zegt het als volgt : **(Psalm 115:1) “Niet ons, o Here, niet ons, maar uw naam geef eer, om uw goedertierenheid, om uw trouw.”**

Wanneer we Hem verheerlijken, verwonderen we ons over zijn heiligheid, worden we getroost door zijn soevereine koningschap, verheugen we ons in zijn grenzeloze alwetendheid en worden we gezegend door zijn onvergelykbare genade en liefde.

Wat moeten we doen tijdens deze tijd van lofprijs ? Ik heb ontdekt dat de Bijbel de beste leermeester is. In de Psalmen brengt David zijn liefde en aanbidding voor God zo prachtig onder woorden. Hij lijkt telkens opnieuw een wonderbaarlijk facet van Gods natuur te ontdekken. Wanneer ik zijn woorden lees, spreek ik ze opnieuw uit, vanuit mijn eigen hart, en bid: **(Psalm 145:8-9) “Hemelse Vader, U bent genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid. U bent voor allen goed, en uw barmhartigheid is over al uw werken.”**

Op andere momenten kies ik een specifiek kenmerk uit, bijvoorbeeld Gods trouw. Ik zoek Bijbelteksten over trouw op in de concordantie en uit deze Bijbelteksten komt dan een gebed voort : ‘O, Heer, groot en ongeëvenaard is uw trouw. Trouw is de definitie van uw karakter. U bent trouw in alles, altijd. Uw wegen zijn volmaakt en uw beloften staan vast. Ik verhoog U omdat U zult doen wat U gezegd

hebt. Uw trouw wankelt nooit. U verandert niet en uw genade en barmhartigheid falen nooit.

U bent trouw en voorziet in al mijn behoeften. Ik prijs U en aanbid U en erken U als mijn trouwe God.'

Lofprijs kan heel eenvoudig zijn, bijvoorbeeld door het proclameren van zinnen als : 'Heer, U bent trouw', 'Heer, U bent heilig', of 'Vader, U bent vol liefde.'

Andere bronnen van lofprijs

Behalve putten uit de Bijbel, vind ik het ook heerlijk om stukjes lofprijs van andere heiligen bijeen te sprokkelen. Het lezen van klassiekers geschreven door bijvoorbeeld Oswald Chambers, E.M. Bounds en Charles Spurgeon brengen me bij talloze prijzenswaardige aspecten van onze Heer. Daarnaast voert hun taalgebruik me tot in de hemel. Misschien heb jij andere favorieten of lees je werken van schrijvers van deze tijd, zoals bijvoorbeeld Dick Eastman of Max Lucado.

Met het schrijven van de volgende woorden ontsteekt Charles Spurgeon iets in ons hart dat ons aanzet God te prijzen: *'Zijn goedheid is zichtbaar in Zijn schepping. Ze schijnt in elke zonnestraal, glinstert in elke dauwdruppel, lacht ons toe in elke bloem en fluistert in elk zuchtje wind. De aarde, de zee en de lucht, wemelend van talloze levensvormen, zijn vol van de goedheid des Heren. Zon, maan en sterren bevestigen dat God goed is en in alles wat zich in het heelal bevindt weerklinkt die proclamatie.'*

Wow! Kunnen we daar niet allemaal van harte: 'Amen, prijst de Heer' op zeggen ? Hoe meer we leren God werkelijk te prijzen, hoe natuurlijker het wordt. Een andere geweldige manier om Hem te prijzen is door het opzeggen of zingen van liederen.

De troost van Zijn karaktereigenschappen

Als we ons tot doel stellen God dagelijks te prijzen, zullen we ontdekken dat voor elk probleem en elke nood, onvolkomenheid of strijd die we tegen komen.

Een karaktereigenschap in ons hart opwelt die ons de vrede en de kracht geeft om in deze situatie te overwinnen.

Vaak leren we God juist in de moeilijke perioden van het leven beter kennen. Hij trekt ons tot Zich door middel van lofprijs. Zoals Spurgeon het zegt: *‘Het is tijdens de stormen dat we leren ‘de Here te loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen’ (Psalm 107:8). Als ik zou kunnen kiezen, zou ik het liefste willen dat mijn hele leven als een kalme zomeravond voorbij zou glijden, met hooguit een briesje dat af en toe langs de vrolijk gekleurde bloemen ritselt. Ik zou kunnen verlangen dat niets de sereniteit van mijn kalme geest ooit nog zou verstoren (...) Maar het is boven alle twijfel verheven dat we de grootheid van het goede niet zouden verstaan als we niet ook de diepte van de afschuwelijke afgrond zouden zien waaruit deze goedheid ons heeft weggerukt.’*

Nee, we zouden niet voor stormen kiezen, maar wat we in de storm zullen vinden, is God, die onze angsten in geloof verandert. We weten dat we in het leven te maken zullen krijgen met problemen, zorgen, ziekte, eenzaamheid, leegheid, verlating, kwetsbaarheid en hartzeer. Wat ben jij van plan te doen wanneer het jou overkomt? Ben je dan ‘geoeffend’ in het brengen van lofoffers aan onze Heer?

Ieder van ons kent mensen (vrienden, familie) die op dit moment verweekeld zijn in hartverscheurende worstelingen. Eén moeder is wanhopig over een opstandige dochter die aan de drugs verslaafd is en in de gevangenis zit. Een andere vrouw heeft zojuist het vernietigende nieuws gehoord dat haar man bij haar weg gaat. Een gezin probeert in emotioneel opzicht te overleven na het fatale ongeluk van hun zoon. Een vrouw is helemaal kapot van verdriet na het plotselinge overlijden van haar man. Een moeder van vier jonge dochters heeft kanker in haar hersenen en haar oor. Ja, het leven op de planeet Aarde brengt beproevingen met zich mee.

Je hebt profijt van lofprijs

Wat fantastisch van God dat Hij ons opdracht geeft Hem te prijzen. Het brengt niet alleen Hem glorie, maar het is ook goed voor ons. Zoals Joni Eareckson Tada het uitlegt: *‘Soms kost ons lofoffer ons echt wat, maar een periode van diepe ellende maakt onze lofprijs alleen nog maar kostbaarder.’*

Wanneer we God prijzen, verbreken we de macht van Satan. Wanneer we de waarheid spreken, ons wenden tot God zoals Hij is, vernietigt ons gebed de leugens van Satan. Als we zijn leugens echter geloven, kunnen ze ons vernietigen. *‘Lofprijns (...) jaagt Satan onmiddellijk op de vlucht’,* zegt de schrijver Dick Eastman. *‘Hij kan de aanwezigheid van God niet verdragen. En waar vinden we Gods aanwezigheid? In Psalm 22:4 worden we eraan herinnerd dat God ‘troont op de lofzangen van zijn volk’. (Psalm 22:4) “Nochtans zijt Gij de Heilige, die troont op de lofzangen Israels.”*

Wanneer je lofprijs tot je levenshouding maakt, ontwikkel je automatisch immuniteit tegen de aanvallen van de vijand. Paul Billheimer oppert: *‘Satan is allergisch voor lofprijs, dus overal waar massale, triomfantelijke lofprijs weerklinkt, wordt Satan verlamd, gebonden en verbannen.’* Tenslotte is dat ook precies wat Jezus deed in Matteüs 4:8-10.

Toen Hij verzocht werd, antwoordde Hij: **(Mattëus 4:8-11)** **“Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U onderwerpt en mij aanbidt. Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem met rust en zie, engelen kwamen en dienden Hem.”**

God komt op machtige wijze tussenbeide wanneer wij Hem prijzen en Hij vernietigt Satans macht en geeft overwinning.

Er is niets zo krachtig als lofprijs. Lofprijs geeft Hem de eer die Hem toekomt; trekt ons dichter tot het hart van de Vader; brengt ons ertoe omhoog te kijken – en onze gedachten te richten op de dingen die boven zijn; lofprijs verandert onze houding; maakt ons bewust van Gods aanwezigheid; verslaat Satan; ontketent Gods kracht; geeft ons een perspectief van overwinning; weert zelfmedelijden, depressie en ontmoediging af; en geeft kracht aan een angstig hart.

Door lofprijs vinden we hoop in schijnbaar onmogelijke situaties. Laten we de naam van de Heer prijzen !

(Psalm 89:16-17) “Welzalig het volk dat de jubelroep kent, zij wandelen, Here, in het licht van uw aanschijn; in uw naam juichen zij de ganse dag.”

P. Verstraete-Desmet

Bron:

Elk kind heeft een biddende moeder nodig (Fern Nichols).

EREDIENSTEN 10.00 UUR

ZONDAG 3 JUNI – MAALTIJD VAN DE HEER **STARTZONDAG OPEN KERKEN**

Predikanten	Dr. W. Lategan & ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. R. ten Kate
Diaken	Mevr. T. Berg
Organist	Alexander Vangaever
Koorleider	Dhr. P. Hellebuck
Bijbellezing	Psalm 6 / Dhr. W. Constant
Bijbellezing	Lucas 7:11-23 / Mevr. R. ten Kate
Babyoppas	Mevr. D. Constant
Collecte	Open Kerken (<i>steun tentoonstelling</i>)
Koffiedienst	Fam. W. Constant

**Na de dienst is er een concert
door de groep “Te Vieren”,
gevolgd door een receptie**

ZONDAG 10 JUNI

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. G. Labeur
Diaken	Dhr. J. van Groenigen
Organist	Dhr. P. Vandenkerckhove
Bijbellezing	Psalm 127 / Mevr. A. Klifman
Bijbellezing	Matteüs 5:3-11 / Mevr. G. Labeur
Babyoppas	Annelies Clarisse
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Fam. A. Michiels-Ameel

ZONDAG 17 JUNI – GASTPREDIKANT

Predikant	Ds. D. Vanescote
Ouderling	Dhr. A. Deceuninck
Diaken	Mevr. A. Laureys
Organist	Jonas Desmet
Babyoppas	Mevr. E. Van Ryckeghem
Collecte	Open Kerken
Koffiedienst	Fam. J. Klifman

ZONDAG 24 JUNI

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. R. ten Kate
Diaken	Mevr. T. Berg
Organist	Jonas Desmet
Bijbellezing	Psalm 62 / Dhr. P. Hellebuck
Babyoppas	Mevr. M. Lammens
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Mevr. J. Lagauw-Wage

ZONDAG 1 JULI – MAALTIJD VAN DE HEER

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. G. Labeur
Diaken	Dhr. J. van Groenigen
Organist	Dimos de Beun
Bijbellezing	Exodus 20:1-17 / Mevr. D. Constant
Bijbellezing	Matteüs 5:17-26 / Mevr. G. Labeur
Collecte	Zending
Koffiedienst	Fam. W. Buijs

***Vakantie predikant:
5 juli tot en met 19 juli en
8 augustus tot en met 22 augustus***

ROOSTER LECTOREN 2012

DATUM	LEZING 1	LEZING 2
22/07	Mevr. C. Luteijn	Mevr. H. Coudyser
29/07	Mevr. A. Klifman	Ouderling
05/08	Predikant	Predikant
26/08	Mevr. D. Constant	Predikant

Het vervolg valt onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad in samenspraak met de nieuwe predikant.

KOFFIEDIENST 2012

08/07	Fam. J. van Groenigen
15/07	Fam. A. Deceuninck
22/07	Mevr. H. Coudyser & Mevr. M. Verbeke
29/07	Fam. W. ten Kate
05/08	Fam. D. Schittecat
12/08	Fam. P. Luteijn & Mevr. E. Vanryckeghem
19/08	Fam. W. Constant
26/08	Fam. A. Michiels-Ameel

02/09 's morgens geen dienst!
Om 15.00 uur is de dankdienst
(afscheid ds. Cor de Beun)

09/09	Fam. J. Klifman
16/09	Mevr. J. Lagauw-Wage
23/09	Fam. W. Buijs
30/09	Fam. J. van Groenigen
07/10	Fam. A. Deceuninck
14/10	Mevr. H. Coudyser & Mevr. M. Verbeke
21/10	Fam. W. ten Kate
28/10	Fam. D. Schittecat

UITSMIJTER OF BLADVULLING?

**Zeg Cor, ga je niet in een ongelofelijk gat vallen
als je op je 62ste met pensioen gaat, jongske?
En wordt Mieke dan niet zo zot als een**

Antwoord 1: 't Zal wel zijn! Heel diep! En Mieke

Antwoord 2: Nee, geenszins! Pas du tout!

Wat mij betreft –maar ik kan het nog niet bewijzen– is antwoord 2 mijn optie en ik zal er ‘alles’ aan doen om dat Deo Volente te verwezenlijken. En Mieke is er nog!!

Ik ga studeren. Deed ik dat dan niet toen ik predikant was? Jawel, maar ik vind –achteraf gezien– te weinig. Toen ik net mijn licentie in de protestantse godgeleerdheid had gehaald met een thesis (grote onderscheiding zei hij ‘bescheiden’) getiteld: “*Het vak kerkgeschiedenis in het Vlaams-protestants godsdienstonderwijs*”, wilde ik verder studeren. Theologische antropologie, een pakket boeken had ik al. Het is er niet van gekomen.

Nu ik bewust en met volle overtuiging heb gekozen om vroeger te stoppen dan gewoonlijk, wil ik zeker gaan studeren. Niet meteen om een doctoraat te halen, maar wel om mijn geest te vullen. Ik denk niet alleen aan theologie, maar ook aan psychologie.

Dus de hele dag in de studeerkamer? Nee, ik wil voor Mieke de boodschappen doen, kuisen, koken, afwassen, afdrogen, strijken, stofzuigen, ramen zemen, samen wandelen en fietsen, kortom: zij krijgt eindelijk haar ideale (huis)man te zien.

En de ideale Mieke krijgt dus eindelijk de ideale Cor te zien, zoals hij zich presenteerde toen hij haar prachtige verschijning voor het eerst zag in Brussel, midden 1971.

Dus “alles sal recht kom”, zelfs met mij!

KERKENRAAD

Predikant

Ds. J.C. **de Beun** – ☎ 050 - 35.50.84 / 050 – 37.77.40
Blauwvoetstraat 32 – 8310 Assebroek (*'buitenverblijf'*)
Vestingstraat 69 bus 09 – 8310 Assebroek
✉ jdebeun@skynet.be

Ouderlingen

Mevr. R. **ten Kate** – ☎ 050/35.60.69
Baljuwlaan 5, 8310 Sint-Kruis
Mevr. G. **Labeur** – ☎ 050/38.26.86
Veldstraat 46, 8200 Sint-Michiels
Dhr. A. **Deceuninck** – ☎ 050 / 31.69.23
Rond den Heerdstraat 14, 8000 Brugge

Diakenen

Mevr. A. **Laureys** – ☎ 050 / 32.24.00
Bevrijdingslaan 8, bus 4, 8000 Brugge
Mevr. T. **Berg** – ☎ 050 / 67.30.80
Rustenburgstraat 11 – 8000 Brugge
Dhr. J. **van Groenigen** – ☎ 050/38.72.62
Zandwege 10, 8490 Varsenare

Bankrekeningen

Kerkenwerk Protestantse Kerk Brugge
BE61 2800 2025 1617 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

Diaconie
BE84 0014 4613 0459 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)
t.n.v. *Diaconie Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

VZW Vrienden
BE10 0000 1658 7404 (IBAN) - BPOT BE B1 (BIC)
t.n.v. *Vrienden Protestantse Kerk Brugge*

Nederlandse giro
NL42INGB0000400456 (IBAN) - INGBNL2A (BIC)
t. n.v. *Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

MAANDBLAD
behalve in februari en augustus

België – Belgique
P.B.
8000 BRUGGE 1-2
3 / 4565

DE BRUGSE KERKBODE

Verantwoordelijke uitgever/afzendadres:

Ds. J.C. de Beun, Blauwvoetstraat 32, 8310 Assebroek,
Tel. 050 / 35.50.84; e-mail: jdebeun@skynet.be

Kantoor van afgifte: 8200 “Brugge mail” – Erkenningsnummer : P408440